

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Русе, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Магардичиян

при участието на секретаря Тодорка Недева
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Гражданско дело № 20214500100727 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.432,ал.1 КЗ вр чл.52 ЗЗД вр чл.45 ЗЗД.

Ищецът Г. ЕМ. СТ. твърди, че на 13.02.2019г около 14.40 ч. на път RSE1130 в района на с.Николово-с.Долно Абланово се е движил л.а марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с рег № 2957 ВК, управляван от Н. ИБР. Н.. Същият не съобразява поведението си с пътен знак „Т-13“ и продължава своето движение направо, като не пропуска навлизащия от дясната му страна в кръстовището л.а“Форд фокус“ с рег № 54 92 ВК, управляван от него, вследствие на което го блъска. Твърди, че е пострадал при инцидента като след него е откаран в УМБАЛ“Канев“ където след изследвания му е поставена диагноза „контузия на гръдния кош, счупване на гръдна кост, фрактура с дислокация на мечовидния израстък“ На 16.02.2019 е изписан от болничното заведение с дадени препоръки за спазване на хигиенно-охранителен режим и продължаване на медикаментозното лечение. Болките са били особено интензивни през първите седмици от оздравителния период, като към момента на завеждане на иска все още не се е възстановил. Травматичните увреждания на гръдния кош за затруднили движенията в посочената област, като е изпитвал и силни болки при дишане. Не можел да се храни нормално, болките са били причина да изгуби съня си, защото били постоянни и не стихвали. За справяне с ежедневните си нужди разчитал на семейството си, което сега било неговата физическа и морална опора. Тази зависимост го карала да се чувства непълноценен и в тежест на хората, които му помагат. До момента на инцидента водел активен начин на живот, присъщ на човек на неговата възраст. След катастрофата изпитвал страх и уплаха от случилото се. Макар и първоначалния шок да е преминал, споменът за случилото се бъде в съзнанието му завинаги. След инцидента често изпадал в депресивни състояния, чувствал се нервен и неспокоен.

Твърди, че по отношение на л.а марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с рег № 2957 ВК е налице сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗД „Евроинс“ АД със застрахователна полица BG/07119000257128 със срок до 16.06.2020г. Твърди, че отправил до застрахователя молба-претенция за изплащане на застрахователно обезщетение на 18.03.2019г, а с писмо от 18.06.2019г бил уведомен, че застрахователят отказал изплащане на обезщетение по образуваната щета. Исква от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му изплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 25 500лв/ след допуснато изменение на иска в съдебно заседание на 17.01.2022г/ , ведно със законната лихва от 18.06.2019г-датата на отказа от страна на ответника за изплащане на обезщетение. Претендира разносните по делото.

Ответникът Застрахователно дружество „Евроинс“ АД, със седалище и адрес на управление-гр.София, в писмен отговор по реда и в срока по чл.131 ГПК, оспорва изцяло исковата претенция по основание и размер. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Фолксваген“ с рег № Р 2957 ВК, със срок на застрахователно покритие от 17.01.2019 до 16.01.2020г. Не оспорват, че на 13.02.2019 е настъпило ПТП, както и че на 18.03.2019г пред дружеството е предявена извънсъдебна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение. Във връзка с това твърдят, че на 04.04.2019г от ищеца са изисквани документи за установяване основателността и размера на претенцията, но такива не са представени, поради което на 18.06.2019г застрахователят е отказал да изплати обезщетение. Оспорват всички останали твърдения, на които се основават исквете. Оспорват механизма на ПТП. Водачът на л.а „Фолксваген“ няма вина на катастрофата. Не е вярно, че той е блъснал другият участник в катастрофата. Обратното ищецът се е блъснал в другото превозно средство. При евентуалност твърди, че скоростта на ищеца е била несъобразена с пътните условия. Ищецът е можел своевременно да възприеме другият лек автомобил, приблизителната му скорост, намеренията и посоката му на движение. Въпреки това не се е съобразил с изброените обстоятелства и е предизвикал катастрофата. В случай, че се установи, че скоростта на водача на л.а „Форд“ не е била превишена или несъобразена, твърдят, че причината за ПТП е закъсняла реакция от негова страна или липсата на такава. Ако се установи, че водачът на л.а „Фолксваген“ е причинил произшествието, твърдят, че е налице случайно деяние, тъй като няма противоправно поведение то негова страна. При условие, че се установи вина на водача на л.а „Фолксваген“ твърдят, че е налице съпричиняване от ищеца за настъпване на произшествието и вредоносния резултат във връзка с предходните им възражения, освен това е бил без предпазен колан. Оспорват се травматичните увреждания и връзката им. Оспорват се неимуществените вреди и техния размер. Оспорват се психологическите последици от катастрофата. Категорично се противопоставят на твърдението за развито психично заболяване в резултат на ПТП. По тези съображения считат, че иска следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан, а ако бъде уважен размерът на обезщетението следва да бъде редуциран, на основание чл. 51, ал.2 ЗЗД с приноса на пострадалия. Претендира разносните по делото.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 13.02.2019г в 13.30ч. е настъпило пътно-транспортно произшествие с

участието на лек автомобил марка „Фолксваген Поло“ с рег № Р 2957 ВК, управляван от собственика му Н. И. Н. и лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег № Р 5492 КА, управляван от собственика му Г. ЕМ. СТ., за което е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали № 112/25 от 13.02.2019г. Според този констативен протокол С. Г. СТ. е получила охлузвания по тялото, Н.И. Н.- натъртвания в областта на гърдите, а Г. ЕМ. СТ. е получи фрактура на гръдна кост.

Според констативният протокол л.а „Фолксваген поло“ е застрахован в ДС“Евро Инс“ със застрахователна полица BG/07/119000257128 със срок на валидност от 17.01.2019г до 16.01.2020г.

С Постановление от 17.11.2020г на прокурор в РРП, образуваното ДП-пр.пр. 1024/19 по описа на РРС е прекратено. С постановление от 28.07.2021 на зам.окръжен прокурор при РОП постановлението за прекратяване е потвърдено. Мотивите за прекратяването на досъдебното производство са, че на водача Г.С. са причинени болки и страдание или лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.2 НК, което налага правния извод, че деянието на Н.ов не съставлява престъпление по чл.343, ал.1 от НК от обективна страна.

На водача на л.а „Фолксваген поло“ Н. И. Н. е наложена административно наказание по ЗАНН –глоба в размер на 200лв по чл.179, ал.2 вр чл.179,ал.1,т.5, пр.4 ЗДвП за това, че на 13.02.2019г около 13.30 в Община Русе, на път RSE1130, в посока от с.Николово към с.Хотанца, приближавайки кръстовището с пътя за с.Хотанца и с.Юделник и от там към с.Смирненски е управлявал лек автомобил „Фолксваген поло“ с рег № Р 2957 ВК, негова собственост и е извършил следното нарушение: като водач, не пропуска движещият се по път с предимство на кръстовище автомобил „Форд фиеска“ с рег № Р 5492 КА и причинява ПТП. Навлизайки в кръстовището Н.Н. не забелязал движещият се по път с предимство-път RSE1130 в посока от с.Долно Абланово към с.Николово л.а“Форд Фиеста“. Водачът Н. се насочил към пътя за с.Хотанца и с.Юделник без да подаде светлинен сигнал/мигач/. От своя страна водачът на л.а с рег № Р 5492 КА забелязъл, че л.а „Фолксваген“, който бил на около 20м. от него, започва да навлиза в неговата пътна лента и веднага задействал спирачната система на автомобила си. В този момент Н. възприел товарния автомобил „Форд фиеста“ и също задействал спирачната система на автомобила си.Въпреки това последвал удар между предната част на товарния автомобил „Форд фиеста“ с предната част л.а“Фолксваген поло“.След удара двата автомобила спрели на кръстовището.

Според показанията на св.Н.Н. на 13.02.2019г пътувал с лекия си автомобил от гр.Русе за с.Смирненски и на разклона за Долно Абланово след като минал кръстовището се разминал с червен автомобил, чиято марка не видял. За червеният автомобил имало знак „стоп“, но той не спрел. В този момент, автомобилът управляван от Г.С. се блъснал челно в неговия автомобил. Св.Н. не е видял автомобила, управляван от С.. Видял го едва когато се блъснали, защото в този момент се разминавал с червения автомобил. Св.Н. се намирал почти в края на кръстовището, карал автомобила си „Поло“ с 50км/ч,защото отивал направо. Когато л.а „Форд Фиеста“, управляван от Г.С., се блъснал в него, неговият л.а бил изтласкан към червения автомобил. Св.Н. не може да определи скоростта, скоято се е движил л.а на Г.С., според него имало поне 10метра път, за да избяга от него. С. му казал, че е видял червения автомобил.

На 13.02.2019 Г.С. и св.С.С., която е негова майка, към обяд тръгнали към гр.Русе, за да отидат в УМБАЛ“Медика“-Русе където майката на св.С. била оперирана. Те били от с.Ново село и трябвало до минат през с.Долно Абланово, тъй като преценили, че пътят от там е по-подходящ. На излизане от с.Долно Абланово, лекият им автомобил се движел по главен път с предимство като там имало У-образно кръстовище. В последният момент, в който трябвало да навлезат в пътя от с.Хотанца до с.Николово, червена кола им пресякла пътя и не спазила предимството. Синът ѝ успял да избегне удара с този кола. В този момент синът ѝ бил „убил“ скоростта на автомобила и докато продължавал да се движи на път с предимство автомобил, който идвал от с.Николово, „направо връхлетял върху тях“ от лявата им страна. Според свидетелката синът ѝ не е карал с повече от 50км/ч. В този момент колата им се наклонила, непосредствено след връщането ѝ в нормално състояние след като синът ѝ успял да преодолее червената кола, но според свидетелката водачът на другия автомобил не знаел знаците. Синът ѝ слязъл пръв от колата, за да ѝ помогне да излезе и тя. По настояване на полицията отишли в спешното отделение на УМБАЛ“Канев“-Русе, въпреки че си мислели, че нищо им няма. След като им били направили прегледи, казали, че синът ѝ трябва да остане в болницата за наблюдение, защото имало съмнение за спукано ребро и трябвало да му се направят допълнителни изследвания. Той бил в болницата три дни.

Според приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-автотехническа експертиза, може да се приеме, следният механизъм на пътното-транспортно произшествие : на 13.02.2019г около 13.30часа през светлата част от денонощието, на път RSE 1130, в посока от с.Долно Абланово към гр.Русе се е движил л.а „Форд фиеста“ с рег № Р 5492 КА/товарен автомобил/,управляван от ищеца Г. ЕМ. СТ.. Пътник в автомобила е била неговата майка-св. С.С.. Автомобилът се е движил в полагащата му се лента за движение с включени фарове. Когато автомобилът достигнал кръстовището с пътя, водещ към селата Юделник и Хотанца се е движил със скорост около 36.8км/ч. В този момент в насрещна посока от гр.Русе с около 66.6 км/ч се е движил л.а“Фолксваген поло“ с рег № Р 2957, управляван от Н. ИБР. Н., който на кръстовището се е насочил в посока към селата Юделник и Хотанца. Двамата водачи са възприели опасността и са предприели интензивно спиране, доказателство за което са спирачните следи,описани в огледа на местопроизшествието, При описаното от вещото лице движение между тях е настъпил удар. Съприкосновението за л.а“Форд фиеста“ е настъпило в неговата предна част, а за л.а“Фолксваген поло“ в неговата предна дясна част. След удара л.а“Форд фиеста“ се е завъртял по посока на часовниковата стрелка, а л.а „Фолксваген поло“ се е завъртял по посока обратна на часовниковата стрелка. След като са изминали посоченото от вещото лице разстояние леките автомобили са преустановили движението си до местата, където са намерени. При огледа на местопроизшествието е установено, че предпазният колан на Г.С. е блокирал в разпънато състояние. За посоката, от която се е движил л.а“Фолксваген поло“, вдясно на кръстовището има пътен знак „В18-забранено е влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по-голяма от означената-10т“ и табела „Т13-направление на пътя с предимство в кръстовището“ показващ, че пътя с предимство е RSE 1130 с.Николово-с.Долно Абланово. Водачът на л.а“ Форд фиеста“ не е могъл да предотврати произшествието, тъй като се е намирал на около 16.64метра пред мястото на удара, а опасната му зона за спиране е

18.73м. Произшествието е настъпило в условия, в които Г.С. вече е извършвал завой наляво и се е движил в района на кръстовите с ограничена видимост. Разстоянието на което се е намирал л.а“Фолксваген поло“ когато водачът му е възприел опасността е 35.63метра, а опасната му зона за спиране е било 48.53метра.

В периода от 13.02.2019 до 16.02.2019г Г. ЕМ. СТ. е бил настанен в УМБАЛ“Канев“-Русе в отделение „Обща, гнойно-септична, детска и едnodневна хирургия“ с диагноза „контузио торакоабдоминалис. фрактура стерни“/ счупване на гръдна кост/.

Според приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза Г. ЕМ. СТ. е получил от пътното-транспортно произшествие кръвонасядания на ляво рамо и на дясно коляно. Първоначалната диагноза „счупване на гръдна кост“ впоследствие е отхвърлена чрез КТ –изследване, извършено на 15.02.2019г. Според вещото лице проведеното тридневна болнично лечение е включвало диагностични процедури и медикаментозно лечение. Слез изписването му са дадени препоръки за хигиенно-охранителен режим и е назначена медикаментозно лечение. В медицинската документация няма обективни данни за настъпило усложнение или невъзстановяване на уврежданията на С., получени при ПТП-то. Пред вещото лице С. е съобщил, че продължава да има болки в ляво рамо, но според вещото лице тези субективни оплаквания не са подкрепени с медицинска документация. Според вещото лице периодът на възстановяване на получените от С. увреждания е около една до две седмици, като обикновено през първите няколко денонощия се чувстват болки в ударените места и евентуално свързани с болките затруднения в движенията на засегнатите стави. При такива ПТП-та, поради действието на значителни инерционни сили, е възможно възникване на неустановими чрез съвременните диагностични методи микроувреждания на опорно-двигателна система/ главно гръбначния стълб/, които обичайно са свързани с болки за продължителен период от време, който е индивидуален- в рамките на до една-две седмици.

Назначената допълнително съдебно-медицинска експертиза също сочи, че С. е получил „Кръвонасядане на лява раменна става към лява гръдна област.Кръвонасядане на дясна колянна става“. Кръвонасядането на лява раменна става, предвид вида и локацията на увреждането и механизма на ПТП, може да бъде получено от раменно-гръдната част на поставен предпазен колан на предна лява седалка в автомобила. Кръвонасядането на дясна колянна става също може да бъде получено при удар на коляното в елементи от купето на автомобила в непосредствена близост. При данните по делото според съдебно-медицинската експертиза следва да се приеме, че С. е бил с поставен обезопасителен колан.

След като С. бил изписан от болницата изпитвал болки в гърдите, за които пиел Аулин, Аналгин, а след това и Ибупрофен, защото първите две лекарства не му действали.От болката в гърдите не можел да си поеме въздух, тъй като същата била постоянна. Св.С. му помагала да се преоблича при закопчаване на копчета и ципове. Това се налагало и защото при удара си бил натъртил и ръката. Според св.С. около месец или месец и половина синът й изпитвал болки в гърдите си. Лекарите в болницата му казали, че трябва да пие обезболяващи около месец-месец и половина. За болката и лекарствата, които пиел за това, св.С. се консултирала с личния му лекар. Изпил може би 3

упаковки Ибупрофен. След около месец синът ѝ започнал да диша по-леко, а след месец и половина болките започнали да отшумяват. След това синът ѝ изпитвал страх да се вози с лек автомобил и много дълго не управлявал такъв. В началото бил в болнични и не работел и не му се налагало да ползва лек автомобил и ходел пеша. Той работел в Маслобойната в с.Ново село и ходел пеша, но според свидетелката в началото на м.април 2019г напуснал работа. Това продължило докато си купят нова кола през есента на 2019г. Докато купят нова кола, в дома им имало и други леки автомобили, но синът ѝ от стреса не управлявал, а ако пътувал до гр.Русе ходел с автобус. Свидетелката не знае синът ѝ да ходил на лекар, за да потърси помощ във връзка с изпитания от него стрес, а тя ходила да му лее куршум.

На 18.03.2019г Г.С. е отправил претенция до ЗД“Евроинс“АД за заплащане на застрахователно обезщетение. С писмо от 18.06.2019г застрахователят го е уведомил, че тъй като не са представени исканите от застрахователя документи, основанийето и размерът на претенцията му не са напълно и по надлежния ред установени, поради което застрахователното дружество няма правно основание да изплати обезщетение.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

За да се ангажира отговорността на застрахователя чрез пряк иск от увреденото лице, в процеса следва да се установят от страна на пострадалото лице на следните елементи от фактическия състав, както следва:

1. Провеждането на рекламационно производство по чл. 498, ал. 1–3 КЗ, а именно, че като увредено лице е отправила към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ и застрахователят е отказал да изпрати застрахователно обезщетение.
2. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, който обхваща следните две групи предпоставки: **1)** застрахованият виновно да е увредил ищцата, като ѝ е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и **2)** наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и застрахователя - ответник.

При наличието на тези предпоставки увреденото трето лице има право да предяви иск срещу застрахователя, който по силата на договорната отговорност следва да го обезщети за всички претърпени вреди.

Цитираната разпоредба сочи, че отговорността на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение е функционално обусловена от деликтната отговорност на застрахованото лице. При настъпване на застрахователното събитие в полза на увреденото лице възниква субективното право на деликтно обезщетение, както и прякото право на

застрахователно обезщетение. За да бъде ангажирана отговорността на застрахователя на това основание, в доказателствена тежест на ищцовата страна е да установи наличието на претърпени вреди от виновно поведение на водач на МПС, който е застрахован о лице при застраховател по задължителната застраховка "Гражданска отговорност".

В процеса следва да се установяват и елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, основаващо се на нарушението на правната норма, изискваща да не се увреждат субективните права, имуществото и телесната цялост на другите физически лица. Регламентираното в чл.45 от ЗЗД задължение за поправяне на вредите има обезщетителен характер. На обезщетение подлежат всички вреди- както имуществените, така и неимуществените, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, като последните се определят от съда по справедливост / чл.51 и чл.52 от ЗЗД/.

Непозволеното увреждане, регламентирано в цитираните норми е сложен юридически факт, елементите на който са: деяние, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вината, която съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД се предполага. Установяването наличието на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане е в тежест на ищеца. За да бъде ангажирана обезщетителната отговорност за неимуществени вреди, в процеса следва да се установят горепосочените елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, както и да не е осъществено обратното доказване- т.е. оборването на законоустановената презумпция за виновност.

По делото са представени писмени доказателства, установяващи, че пострадалият е отправил към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ и застрахователят не е присъдил такова. С оглед изложеното предявеният иск е процесуално допустим.

Установен е и фактическия състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице. От събраните по делото писмени, гласни доказателства, както и заключението на приетата съдебно-автотехническа експертиза, съдът приема за установено, че пътното-транспортно произшествие на 13.02.2019г около 13.30ч. между л.а "Фолксваген поло" с рег № Р 2957 ВК, управляван от Н.Н. и л.а „Форд фиеста“ с рег № Р 5492 КА, управляван от ищеца Г.С., е настъпило поради извършено от водача на л.а „Фолкswagen поло“ нарушение на правилата за движение по пътищата, изразяващо се в това, че същият не пропусква движещия се по път с предимство на кръстовище л.а "Форд фиеста". За това нарушение на чл.50, ал.1 от ЗДвП е съставено НАП № 21.10.85-000003 от 08.01.2021г, с което на Н.Н. е наложена глоба. От доказателствата по делото, в това число от съдебно-автотехническата експертиза, не може да се направи извод, че Г.С. като водач на другия автомобил, участващ в пътното-транспортното произшествие, е допуснал нарушения на правилата за движение по пътищата. Същият се е движил по път с предимство, когато е станала катастрофата той вече се е намирал в кръстовището и вече е бил предприел завиване наляво и се е движил в района на кръстовище с ограничена видимост. Според неоспореното от страните заключение на автотехническата експертиза, водачът на л.а „Форд фиеста“ се е движил със скорост по-ниска от нормативната за района на произшествието и с тази скорост не е могъл да предотврати произшествието чрез спиране. В същото време обаче, според вещото лице, ако водачът на л.а „Фолксваген поло“ е спазвал нормативните

изисквания за преминаване през конкретното кръстовище, въведени с пътните знаци, същият е можел да предотврати произшествието. В този смисъл съдът намира за установено по категоричен начин, че пътното-транспортно произшествие, на първо място не е случайно деяние, в какъвто смисъл е твърдението на ответника, а на следващо място е настъпило само и единствено поради виновното поведение на водача на л. Фолксваген поло“ Н.Н., който лек автомобил е имал сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество.

От събраните по делото гласни доказателства и приетата съдебно-медицинска експертиза е установено, че ищецът Г.С. е получил кръвонасядане на лява раменна става към лява гръдна област и кръвонасядане на дясна колянна става. Същият няма счупване на гръдна кост, както е отразено в епикризата му, тъй като тази диагноза е била поставена при приемането му в УМБАЛ“Канев“ и в последствие при извършени изследвания е била отхвърлена. Бил е на болнично лечение три дни. Според вещото лице по съдебно-медицинската експертиза обичайния възстановителен период е за около две седмици като първите няколко денонощия се чувстват болки в ударените места и евентуално, свързани с болките затруднения в движенията на засегнатите стави. Според първото заключение на съдебно-медицинската експертиза няма обективни данни за настъпили усложнения или невъзстановяване на уврежданията на ищеца от травмите, получени от пътното-транспортно произшествие, както и че субективните оплаквания на ищеца, че продължава да има болки в дясно коляно, не са подкрепени с медицинска документация. Според показанията на майката на ищеца-св. С.С. синът ѝ е пиел болкоуспокояващи в период около месец-месец и половина като обаче не той е ходил на преглед при личен лекар, а консулт с такъв и какви лекарства да пие е правила майка му. Според свидетелката чак след около месец и половина болките му в гърдите започнали да отшумяват. Същият обаче бил уплашен след катастрофата и до есента на 2019г не карал лек автомобил.

Съгласно чл.52 от ЗЗД размерът на дължимото обезщетение за неимуществените вреди следва да се определи от съда по справедливост. Понятието справедливост няма абстрактен характер. То е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да бъдат съобразени при определяне на размера. При ангажиране на отговорността на застрахователя следва да се съобразят и конкретните икономически условия в страната, а като ориентир за размера на дължимите обезщетения следва да се вземат предвид и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетенията момент. Съдът като съобрази конкретните увреждания и степента на тяхната сериозност, както и периода за който ищецът се е възстановил / около месец и половина според св.С., въпреки че според вещото лице този период на възстановяване при такава травма е много по-кратък-две седмици/, както и че същият не е получил сериозни увреждания след катастрофата, а само кръвонасядания в лява раменна става към лява гръдна област и кръвонасядания на дясна колянна става и е изпитвал за посочения по-горе период от време болки в гърдите си, както и е бил уплашен за период от няколко месеца след катастрофата, намира, че справедливото обезщетение, което би репарирало причинените му вреди е в размер на 5 000лв. Събраните по делото доказателства по делото по никакъв начин не обосновават присъждане на обезщетение в предявеният размер. Застрахователят е

направил възражение за съпричиняване, изразяващо се в нарушение на разпоредбата на чл.137а ЗДвП, а именно непоставяне на обезопасителен колан. Това възражение е неоснователно. От събраните по делото доказателства, в това число от приетата съдебно-автотехническа експертиза и допълнителна съдебно-медицинска експертиза се установява по категоричен начин, че ищецът е бил с поставен предпазен колан и получените от него увреждания, изразяващи се в кръвонасядане в лява раменна става може да бъде получено от раменно-гърдната част на поставен предпазен колан на предна лява седалка в автомобила. По тези съображения възражението за съпричиняване е неоснователно и не се подкрепя от събраните по делото доказателства.

Върху присъденото обезщетение се дължи лихва за забава. В новият КЗ е изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите по чл.429, ал.2, т.2 КЗ, т.е застрахователят отговаря за лихвата за забава когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл.84, ал.2 ЗЗД. Въпреки това в чл.429, ал.3 КЗ е регламентирано, че лихвите за забава на застрахования по ал.2, т.2, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума. В този случай застрахователят плаща само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или предявяването на застрахователната претенция от увреденото лице, в зависимост от това, коя от датите е по-ранна. В случая ищецът е претендирал лихва за забава, считано от отказа на застрахователя да заплати застрахователното обезщетение-18.06.2019г, поради което от тази дата и застрахователят дължи лихва за забава върху присъденото обезщетение.

В тежест на ответника са направените от ищеца разноски. На основание чл.78, ал.1 ГПК такива следва да се присъдят съразмерно с уваженият размер на иска, т.е от направените разноски в размер на 2650лв, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 520лв.

В тежест на ответника е и адвокатско възнаграждение за упълномощеният от ищеца адвокат, тъй като правната защита е осъществявана при условията на чл.38 ЗА. Съдът определя това възнаграждение при спазване на правилата на чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1 /2004 за минималните адвокатски възнаграждения в размер на 580лв.

В тежест на ищеца са направените от ответника разноски съразмерно с отхвърлената част от предявения иск. От разноски в размер на 530лв следва да се присъдят в полза на ответника разноски в размер на 426лв. Разноските по делото следва да се присъдят по компенсация като ответникът дължи на ищеца разноски в размер на 94лв.

В тежест на ищеца е и юрисконсултско възнаграждение за ответника, определено от съда по правилата на чл.78, ал.8 ГПК вр чл.37 ЗПП вр чл.25 Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 360лв.

В тежест на ответника е и държавна такса в размер на 200лв

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД“Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 със седалище и адрес на

управление-гр.София, бул.“Христофор Колумб“ № 43 да плати на Г. ЕМ. СТ., ЕГН ***** от с.Ново село, общ.Русе, ул.“Марица“ № 9 сумата от 5 000лв/пет хиляди лв/, представляваща обезщетение по чл.432 КЗ вр чл.45 ЗЗД вр чл.52 ЗЗД за причинените му неимуществени вреди от пътно-транспортно произшествие от 13.02.2019г, настъпило поради виновно противоправно поведение на Н. ИБР. Н., управлявал лек автомобил“Фолксваген поло“ с рег № 2957 ВК, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.06.2019г до окончателното й плащане, както и разноски по компенсация в размер на 94лв.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Г.И. С. иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди над сумата от 5000лв до 25 500лв като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ЗД“Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Христофор Колумб“ № 43 да плати на адв. Я.Д.-САК- гр.София, ул.“Алабин“ № 28, на основание чл.38 ЗА, адвокатско възнаграждение в размер на 580лв.

ОСЪЖДА Г. ЕМ. СТ., ЕГН ***** от с.Ново село, общ.Русе, ул.“Марица“ № 9 да плати на ЗД“Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Христофор Колумб“ № 43 юрисконсултско възнаграждение в размер на 360лв.

ОСЪЖДА ЗД“Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Христофор Колумб“ № 43 да плати по сметка на РОС държавна такса в размер на 200лв.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд-гр.Велико Търново в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____